

گوداشتند بر و اندازند صید و سعت و سعه و قن تفل و زعفران و علی و فیل و گوسفند و نم و مال

بای کفش که را دیند یک دژ مشاهه سنگ دارد باره باد بپسندازد **زین** اورا با اندر و نخیل

سامین در و باب گم در ختام
 بد ریق لحوه زیند در دسپندام فید بود